

30

Κωδὶξ Μ. 137. Ἀντίγραφον. Ἀποφασίς Ἐπιτρόπων Μυκόνου τῆς 1 Αὐγούστου 1685.

Διάδικοι. Φροσύνη χήρα Νικολοῦ Γατάνη — Ἰωάννης Καλούμενος.

Ἀκύρωσις συμβάσεως λόγῳ ψυχολογικῆς βίας.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1685 Αὐγούστου 1.

||² + Τὴν σήμερον ὁ εὐγενέστατος ἀφέντης Ἀλέξανδρος Καλαμαρᾶς καὶ κὺρ Δημήτρης Γρυ||³πάρης, ἐπίτροποι καὶ κριτᾶδες τῆς νήσου Μυκόνου, ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν||⁴ τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα εἰς τὸν Ἰωάννη Καλούμενο καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος||⁵ ἡ Φροσύνη συβία τοῦ ποτὲ Νικολοῦ Γατάνη. Ἀφορμὴ εἰς μερικὰ ἄσπρα, ὅπου θέλει||⁶ πάρει ὁ ποτὲ Νικολός, ὁ ἄνδρας τῆς, ἀπὸ τὸν ποτὲ Νικόλα Λισάρδο, τὰ ὅποια γρόσα||⁷ τὰ ἐπῆρεν εἰς τὸ ταξίδι καὶ φεύγοντας ὁ ἄνδρας τῆς ἀπὸ τὴν παρὸν νῆσον, δὲν ἦρθεν||⁸ πλέον καὶ γυρέβοντας ὁ ποτὲ Νικόλας τ' ἄσπρα του ἀπὸ τὴν ἄνωθεν γυναῖκα τοῦ ποτέ||⁹ Νικολοῦ. Ἡ ὁποία γυναῖκα μὴν κάνοντας καμμίαν ἀπηλολία διὰ τὸ ἄνωθεν χρέος τοῦ ποτέ||¹⁰ τῆς ἀνδρός, ἐπῆρεν ἓνα τοῦρκον [.... του καδὶ] ὁ ποτὲ Νικόλας καὶ ἐδιάβει τὴν εἰς τοῦ καδῆ καὶ φοβουμένη ἡ ἄνωθεν Φροσύνη, τοῦκαμεν ἓνα σκρίττο [καὶ τοῦ ωμπληγαρισεν τὰ||¹¹ πράματα]. Καὶ τὴν σήμερον γυρέβοντας ἡ ἄνωθεν Φροσύνη τὸ πρᾶμα τῆς καὶ μὴν κάνοντας||¹² καλὰ ἀνάμεσόν τους, ἐνεφχνίστησαν εἰς τὴν ἄνωθεν δικαιοσύνη. Ἡ ὁποία ἄνωθεν δικαιο-||¹³σύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλην στόχασιν γροικῶντας τὰ δικαιώμα<τα> τῶν (ν) ἄμφοτέρων||¹⁴ καὶ πρεζεντάροντας ὁ ἄνωθεν Ἰωάννης τὸ σκρίττον γραμμένο ὑπὸ χειρὸς τοῦ μισερ Ἀγουστῆ Πλατῆ||¹⁵ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος φέρνοντας ἡ ἄνωθεν Φροσύνη μαρτύρους ἀξιοπίστους τὸν Ἰωάννη Σοφιανόν||¹⁶ καὶ Γιαννούλη Ξυδάκη καὶ καλόγερον τοῦ Κασομύτη, οἱ ὅποιοι ἐμαρ||¹⁷ τύρησαν εἰς τὸν ὄρκον τους πῶς τὸ ἄνωθεν σκρίττο τῶκαμεν ἡ ἄνωθεν Φροσύνη μὲ δυναστεία ἀπὸ||¹⁸ τὸν φόβον τοῦ τούρκου. Διὰ τοῦτο λοιπόν, τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος, κράζουν, κρίνουν καὶ ἀπο||¹⁹φασίζουν τὸ πρᾶμα, ὅπου κρατεῖ ὁ ποτὲ Νικόλας τῆς ἄνωθεν Φροσύνης, διὰ τὸ ἄνωθεν χρέος||²⁰ τοῦ ἀνδρός τῆς, νᾶναι λίπμερο καὶ ἐλεύθερο τῆς ἄνωθεν Φροσύνης, ὡς πρᾶμα ἐδικόν τῆς καὶ πρου||²¹κίν τῆς, μὲ τοῦτο νᾶ μπορῇ ὁ ἄνωθεν Ἰωάννης νᾶ πιάνη ἄλλοῦ πρᾶμα ἀπὸ τοῦ ἀνδρός τῆς, νᾶ||²² πληρώνεται εἰς τὸν ἄνωθεν ἀριθμὸν τοῦ σκρίττου. Ἐτζι ἔκριναν καὶ ἀποφάσισαν||²³ καὶ θέλει γράψουν καὶ ὑποκάτωθεν —

||²⁴ — Ἀλέξαντρος Καλαμαρᾶς καὶ ἐπίτροπος βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν.

||²⁵ — Δημήτριος Γρυπάρης καὶ ἐπίτροπος βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν.

||²⁶ Παπᾶ Μᾶρκος Κορίνθιος καντζηλλιέρης ἔγραψα.

² αλεσάνδρος||⁴ καλούμενο||⁵ νήκολου||¹⁴ πλάτη||¹⁹ νι κολάς||²⁴ αλλεσάντρος||²⁵ γρηπάρης||²⁶ παπὰ μάρκος κορήνθιος καντζήλυέρης ἔγραψα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Ὁ σύζυγος τῆς ἐναγούσης, φεύγων εἰς ταξίδιον, ἐξ οὗ δὲν ἐπέστρεψεν, ἀποβιώσας, προδήλως, ἐν τῇ ξένη, εἶχε δανεισθῇ χρηματικόν τι ποσὸν παρὰ τοῦ ποτὲ Νικολάου Λισάρδου. Ὁ δανειστής ἐζήτησε παρὰ τῆς ἐναγούσης τὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου τοῦ ἀνδρός της, αὕτη ὅμως δὲν τὸν ἱκανοποίησε, μὴ θεωροῦσα ἑαυτὴν ὑπόχρεω ἑἰς τοῦτο. Ὁ δανειστής τότε ἐζήτησε τὴν βοήθειαν ἑνὸς Τούρκου διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὸν ἐν Νάξῳ Καδῆν, ὅστις νὰ ἐξαναγκάσῃ τὴν ἐνάγουσαν εἰς ἐξόφλησιν. Αὕτη φοβηθεῖσα ὑπέκλυψεν καὶ ἀνεγνώρισεν ἑγγράφως τὸ χρέος, παραχωρήσασα πρὸς τὸν δανειστὴν εἰς ἀσφάλειαν τῆς ἐξοφλήσεως προικῶν αὐτῆς ἀκίνητα. Ἦδη ἡ ἐνάγουσα ζητεῖ τὴν ἐλευθέρωσιν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν ἐν λόγῳ κτημάτων της. Ὁ ἐναγόμενος (διάδοχος, προφανῶς, τοῦ ἀποβιώσαντος ἐν τῷ μεταξὺ δανειστοῦ) προσήγαγε τὸ ἑγγραφον τοῦτο τῆς ἐναγούσης. Αὕτη ὅμως ἰσχυρίσθη, ὅτι τοῦτο ὑπῆρξε προῖον ψυχολογικῆς βίας, γραφὲν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ δανειστοῦ ὅτι θὰ προσφύγῃ εἰς τὴν Τουρκικὴν ἐξουσίαν. Τὸ δικαστήριον, πεισθὲν ἐκ τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, ὅτι ἀληθεύει ὁ περὶ βίας ἰσχυρισμὸς τῆς ἐναγούσης, διατάσσει τὴν εἰς αὐτὴν ἐπιστροφὴν ἐλευθέρων τῶν πραγμάτων της, ὡς ἀνηκόντων εἰς αὐτήν, ὁ δὲ ἐναγόμενος νὰ ἱκανοποιηθῇ διὰ τὸ δάνειον ἐκ τυχόν ὑπαρχούσης περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου συζύγου.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Ὑπὸ ποῖον τύπον εἶχεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ὁ ἐναγόμενος πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἀπαιτήσεώς του προικῶν ἀκίνητα τῆς ἐναγούσης δὲν προκύπτει. Ὑποθέτομεν, ὅτι εἶχε ταῦτα ὡς ἐνέχυρον, ὅπερ, ὡς ἐξετέθη, κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν ἠδύνατο νὰ συσταθῇ καὶ ἐπὶ ἀκινήτων.

9. ἀπηλολία, ἀντὶ ἀπηλογία (βλ. ἀνωτέρω ὑπὸ τὴν ὑπ' ἀρ. 22 ἀπόφασιν).

10. 14. 16. 22. σκρίττον = ἐκ τοῦ ἰταλ. scritto, ἑγγραφον.

20. λίμμερο ἀντὶ λίμπερο.

31

Κῶδιξ Μ. 137. Ἀντίγραφον. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου τῆς 29 Δεκεμβρίου 1685.

Διάδικοι. Τὰ τέκνα τοῦ Ἀνδριᾶ Σαντοριναίου — κληρονόμοι Ἰωάννου Σαντοριναίου.

Ἐκτέλεσις προικοσυμφώνου.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1685 Δικεβρίου 29.

||² + Τὴν σήμερον οἱ ἐντιμότατοι καὶ εὐγενέστατοι ἀφέντες ἐπίτροποι καὶ κρι-
||³ τᾶδες οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι, οἱ ὅποιοι ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς ||⁴ ἐξέ-
φλησις τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα εἰς τὰ τέκνα τοῦ ποτὲ Ἀνδριᾶ ||⁵ Σαντορι-
ναίου καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ κληρονόμοι τοῦ Ἰωάννη | Σαντοριναίου|. Ἀφορμὴ διὰ
ἓνα προκοσύμ ||⁶ φουνον, ὅπου ὁ ποτὲ Ἰωάννης Σαντοριναῖος ἤκαμεν τοῦ υἱοῦ του, τοῦ